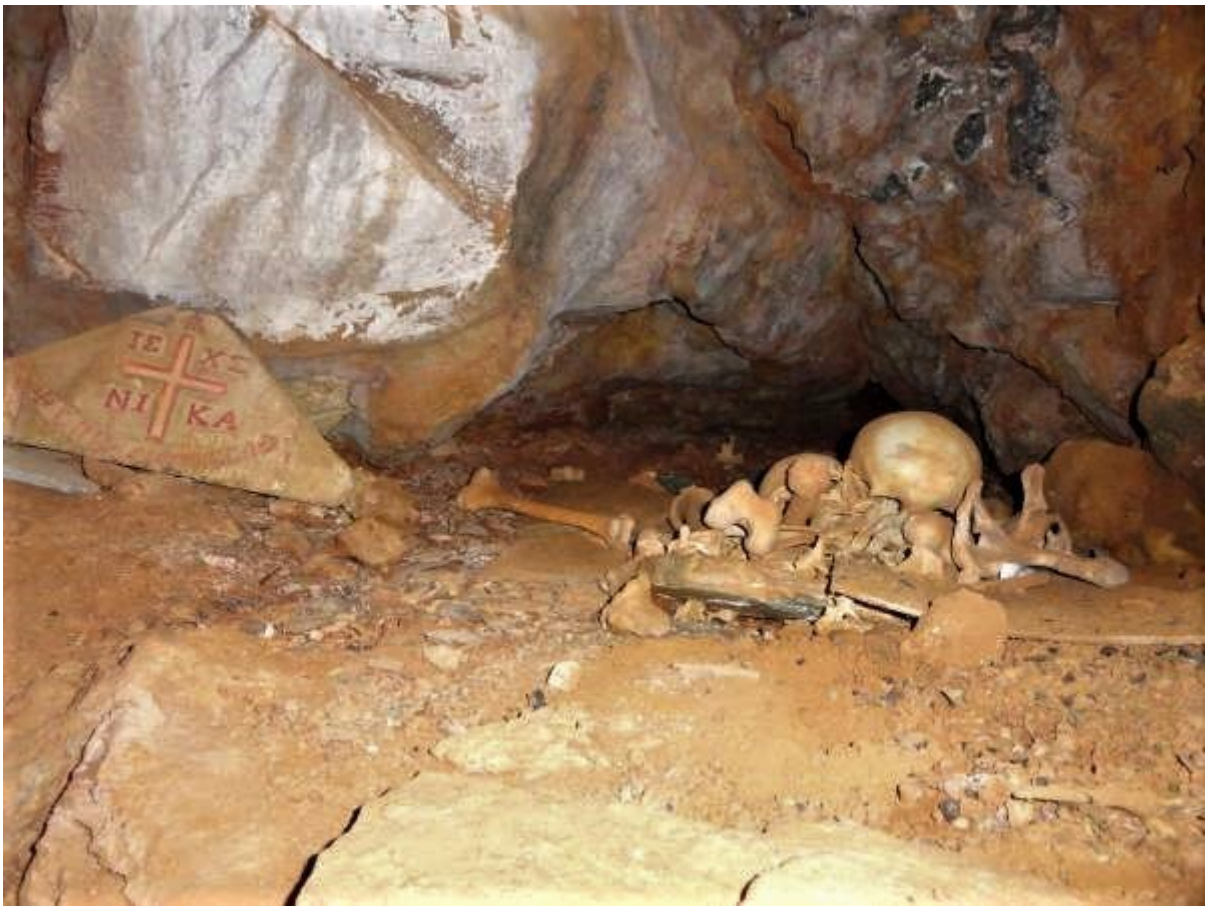
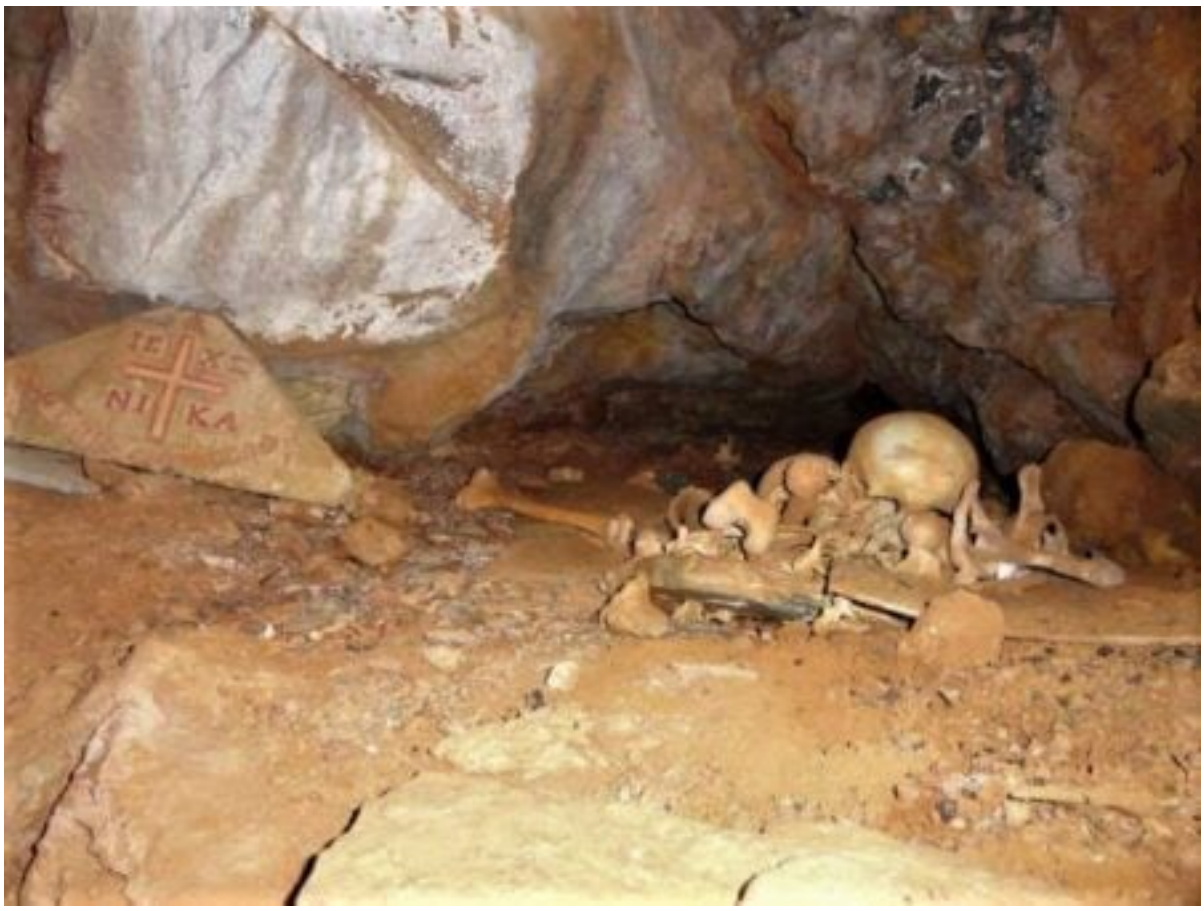
27 Νοεμβρίου 2020

Μαρτυρίες για αόρατους ασκητές!

/ Θαυμαστές διηγήσεις

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Πριν από 15-20 χρόνια δύο μοναχοί με δύο λαϊκούς πήγαν με την βάρκα στην Ρουμανική Σκήτη του Προδρόμου. Είδαν κάποιον μοναχό μέσα στα πουρνάρια να κάθεται σε τρία ξύλα πάνω ενώ το ζωστικό του ήταν κουρελιασμένο, όπως οι κορδέλες που δένουν τις ντομάτες.

Πλησιάζοντας κοντά του τον έχασαν από τα μάτια τους.

Δύο άλλοι Ξενοφωντινοί πατέρες κατέβαιναν από τον χείμαρρο στο Μοναστήρι. Το δάσος ήταν πυκνό και δυσκολοδιάβατο. Είδαν σε κάποιο σημείο λείψανο παλαιού υπαίθριου ασκηταριού.

Έναν τόπο ίσιο στην πλαγιά, περίπου 2Χ2 μέτρα, και ένα πέτρινο αψιδωτό προσκυνητάρι που ούτε τοίχους ούτε σκεπή είχε. Ίσως εκεί να ξεχειμώνιαζε κάποιος ασκητής.

Εκεί κοντά δεν υπήρχε ούτε Κελλί ούτε μονοπάτι. Και άλλες φορές προσπάθησαν να πάνε πάλι αλλά δεν έβρισκαν το μέρος.

Από το βιβλίο, «Από την Ασκητική και Ησυχαστική Αγιορείτικη παράδοση», Άγιον Όρος, 2011.